

GREK

ZOR BAR

**MIKIS THEODORAKIS
LORCA MASSINE**

**PREMIERA
29 LUTEGO 2020**

BALET W DWÓCH AKTACH

**Teatr Wielki
w Łodzi**

**Teatr Wielki
w Łodzi**

Dariusz Stachura
dyrektor naczelny
Krzysztof Marciniak
z-ca dyrektora ds. artystycznych

GREK

ZOR BAR

**MIKIS THEODORAKIS
LORCA MASSINE**

**PREMIERA
29 LUTEGO 2020**

BALET W DWÓCH AKTACH

REALIZATORZY

muzyka
libretto, choreografia
scenografia
asystent choreografa,
przekaz układu
choreograficznego
inspicjenci
muzyka z nagrania

**MIKIS THEODORAKIS
LORCA MASSINE
ZUZANNA MARKIEWICZ**

**ANNA KRZYŚKÓW
MARIUSZ CABAN, ANNA KRZEMIŃSKA**

OBSADA

Zorba
Manolios
John
Marina
Madame Hortense

**JOSHUA LEGGE
WITOLD BIEGAŃSKI, YUKI ITAYA, WIKTOR KRAKOWIAK-CHU
FABIAN MICHAUX, MACIEJ PLETNIA, DOMINIK SENATOR
ALICJA BAJOREK, LAURA KOROLCZUK, RIHO OKUNO
ALICJA BAJOREK, WALENTYNA BATRAK, MATYLDA MOLIŃSKA**

biuro obsługi widzów
czynne od poniedziałku do piątku: 8:00-16:00
tel. 42 633 31 86
tel./fax: 42 639 87 49
widz@teatr-wielki.lodz.pl

kasy biletowe
czynne od poniedziałku do soboty: 12:00-19:00
niedziele i święta (gdy grane jest przedstawienie):
15:00-19:00
tel.: 42 633 77 77

patronat honorowy

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO**
Grzegorz Schreiber

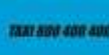

Institucja Kultury Samorządu
Województwa Łódzkiego

partneri medialni

partnerzy

partnerzy

Dyrekcja Teatru Wielkiego w Łodzi i realizatorzy zastrzegają sobie prawo zmian obsady. Oddano do druku: 5 lutego 2020

**MIKIS THEODORAKIS
LORCA MASSINE**

**PREMIERA
29 LUTEGO 2020**

BALET W DWÓCH AKTACH

**Teatr Wielki
w Łodzi**

GREK

ZOR BAR

patronat honorowy

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO**
Grzegorz Schreiber

**Teatr Wielki
w Łodzi**

25 lutego 2020

SPOTKANIE PRASOWE

Sezon 2019 / 2020

www.operalodz.com

GREK ZORBA

Mikis Theodorakis / Lorca Massine

Balet w dwóch aktach

Premiera 29 lutego 2020 r.

(muzyka z nagrania)

...To przerosło wszelkie oczekiwania! Prawie półgodzinna owacja na stojąco tłumów na widowni i niekończąca się seria rewelacyjnych bisów tancerzy – pisała w 1990 roku na łamach „Głosu Porannego” po premierze Greka Zorby w Teatrze Wielkim w Łodzi „wyrocznia” łódzkich recenzentów Anna Iżykowska-Mironowicz.

To właśnie specjalnie dla **Lorki Massine’a** – słynnego tancerza, choreografa, syna wielkiego i legendarnego Leonida Miasina (gwiazdora Baletów Rosyjskich Diagilewa) – Mikis Theodorakis skomponował rodzaj kantaty scenicznej (w oparciu o wątki z powieści Nikosa Kazantzakisa) z przeznaczeniem dla spektaklu baletowego, który miał swoją spektakularną światową prapremierę w słynnej włoskiej Arena di Verona (1988). Łódź była wtedy drugim miastem baletowego Zorby z jego fenomenalną muzyką i finałowym głównym przebojem zapamiętanym przez wszystkich dzięki wspinałemu filmowi z Anthonym Quinnem w roli tytułowej.

Zorba to symbol swobody, wolności i bogactwa wewnętrznego, symbol człowieka, który może być dobry i nie boi się dobrym być – mówił Lorca Massine. Taki też jest jego sceniczny bohater. Żyjący teraźniejszością, wolny od przeszłości, twórczy wobec przyszłości Zorba leczy rany, tańcząc do utraty tchu, daleki od burżuazyjnej moralności i politycznych ustaw.

Muzyka Mikisa Theodorakisa znakomicie odzwierciedla świat głównego bohatera, łącząc subtelnie uniwersalny język muzyczny z rytmami i melodiami greckich tańców, aby w konsekwencji stworzyć formę zarówno tradycyjną jak i współczesną, potężną i wolną, która nadaje przedstawieniu siłę przekazu i wprowadza widza w jego fabułę. Serce Zorby bije bowiem niemal w każdym z nas.

...Porywające widowisko – to fragment recenzji Renaty Sas – angażuje emocjonalnie scenę (w bisach wielu świetnych improwizacji) i widownię. Massine’owi udało się w wielu obrazach o wielkiej sile wyrazu zawrzeć to, co jest filozofią powieści Kazantzakisa: przedstawić moc miłości, nienawiści, wpisać w grę uczuć wizerunek człowieka wolnego, uczynić taniec symbolem niezniszczalnej swobody i wyzwolenia. Massine tak porwał publiczność, że brak przywiązanego do *Greka Zorby* obrazu „pięknej katastrofy” z pewnością mu wybaczyła.

Ten spektakl może liczyć na zainteresowanie różnych grup odbiorców. Znawców baletu przyciągnie z pewnością magia „rodowego” nazwiska choreografa, dla innych będzie to okazja do kontaktu z poruszającą muzyką Theodorakisa i – wreszcie – spektakl będą chcieli obejrzyć ci, którzy czytali powieść Kazantzakisa i znają kultową filmową wersję dziejów Greka Zorby.

SPEKTAKLE

29 lutego 2020 – I Premiera

1 marca 2020 – II Premiera

11 marca 2020 – Premiera z Expressem

oraz

4 i 5 kwietnia, 27 maja oraz 3 czerwca 2020

STRESZCZENIE LIBRETTA

W małej greckiej miejscowości ludzie żyją według zwyczajów zakorzenionych w tradycji i w archaicznych zależnościach rządzących wspólnotą. Niechęć i zazdrość kobiet wzbudza młoda wdowa Marina, która odrzuca zaloty lidera mężczyzn – Manoliosa. Wzbudza to ogólne niezadowolenie. Niespodziewane pojawienie się Amerykanina Johna wywołuje poruszenie, gdyż inność cudzoziemca – reprezentanta zachodniej kultury – jest nie do zaakceptowania przez społeczność. Niechęć i wrogi stosunek rośnie zwłaszcza, gdy młody Amerykanin zakochuje się w Marinie, która nie ukrywa swojego zainteresowania przybyszem.

Pojawia się także Zorba – człowiek bez granic i barier, ni włóczęga, ni podróżnik. Jego niepokromiony apetyt na życie i optymizm oczarowuje Johna. Wbrew otoczeniu i rzucając wyzwanie losowi, Zorba postanawia zaprzyjaźnić się z młodzieńcem. Wśród mieszkańców przebywa także osobliwa postać, pozostawiona przez dawnych kochanków, podstarzała subretka Madame Hortense. Teraz żyje wspomnieniami dawnych romansów i występów w kabarecie, opuszczona i samotna. Spotykając Zorbę, widzi w nim uosobienie wszystkich tęsknot, ten zaś, chcąc choć na chwilę dać kobiecie radość, roztacza wizję spełnienia jej marzeń.

Miłość Mariny i Johna upokarza Manoliosa. Wzburzona i bezlitosna społeczność przygotowuje zemstę, wdowa zostaje zabita przez ukamienowanie. Madame Hortense choruje i umiera. Po rozpaczy Johna przychodzi teraz czas na smutek i przygnębienie Zorby.

Zorba i John rozpoczynają taniec. Jest on wyrazem nadziei i wiary w wartość życia, mimo przeciwności oraz wyzwania losu zawsze warto patrzeć w przyszłość. W szalonym tańcu przekazują to przestanie innym.

Duch Dionizosa tańczy razem z nimi.

autor libretta: Lorca Massine
(opracowanie Anny Krzyśków)

MIKIS THEODORAKIS kompozytor

Kompozytor i polityk, były członek greckiego parlamentu, minister bez teki w rządzie Konstantinosa Mitsotakisa, międzynarodowy działacz na rzecz ochrony praw człowieka i pokoju, założyciel wielu organizacji zajmujących się tą problematyką. Jest laureatem licznych nagród za osiągnięcia na polu muzycznym i politycznym, w 2000 roku nominowany do Pokojowej Nagrody Nobla.

Urodził się w 1925 roku na greckiej wyspie Chios. W czasie II wojny światowej czynnie uczestniczył w walkach, w konsekwencji trafił do niewoli w Trypolisie. Był torturowany, a po wyjściu na wolność przyłączył się do greckiej partyzantki EAM (skrót od Ruchu Wyzwolenia Narodowego). W latach 1945-1949 brał udział w wojnie domowej w Grecji – zawsze po stronie partii lewicowych. W 1947

roku został skazany na wygnanie z wyspy Ikaria, a w 1948 przeniesiony na wyspę Makronisos. W roku 1953 Theodorakis poślubił Myrto Altinoglou, rok później przeniósł się do Paryża, gdzie kontynuował studia muzyczne. W następnych latach nieprzerwanie komponował, szukając inspiracji w licznych narodowych utworach poetyckich i próbując muzyce wyrazić ducha swojej

ojczyzny i narodu greckiego. Po zamordowaniu członka parlamentu Lamprakisa, Theodorakis zajął jego miejsce, stając się tym samym wrogiem numer jeden greckich partii prawicowych. Kompozytor nie przestawał demonstrować swojej potrzeby i nadziei na demokrację w ojczystym kraju nawet wtedy, gdy władzę w Grecji przejął w 1967 roku dyktator Papadopoulos. Kilka miesięcy później władze dyktatury wojskowej uznały, że Theodorakis nie jest postacią mile widzianą w rodzinnym kraju i po raz drugi kompozytor został zmuszony do opuszczenia Grecji. Wiele światowych sław – m.in. Leonard Bernstein i Arthur Miller – wyrażało wówczas sprzeciw wobec takiego traktowania kompozytora i udzielało mu poparcie.

Międzynarodową sławę i uznanie zyskał Theodorakis po skomponowaniu muzyki do filmu *Greki Zorba* z 1964 roku z Anthonym Quinnem w roli głównej. Popularny był jednak znacznie wcześniej, m.in. dzięki muzyce do filmów *Phaedra* i *Elektra* z 1962 roku. Był również autorem muzyki do takich dzieł filmowych jak *Z Costasa Gavrasa* z 1969 roku i *Serpico* Sydneya Lumeta z 1973 roku. W Grecji kompozytor zamieszkał ponownie w 1974 roku. Po sześciu latach zdecydował się na powrót do Paryża. Tu ukończył swoje trzecie, obok *Greki Zorby* i *Aksion Esti*, wielkie dzieło – *Canto General*, kompozycję opartą na poezji nagrodzonego Noblem poety Odysseasa Elitisa. W 1992 roku na igrzyska olimpijskie w Barcelonie skomponował utwór *Canto Olimpico*. Jest także autorem symfonii, oper, baletów i muzycznych kompozycji kameralnych. Mimo kontrowersji związanych z pozamuzyczną działalnością Theodorakisa w latach 80. i 90. XX wieku (zdecydował się ponownie zostać członkiem parlamentu, a na początku lat 90. dyskusje budziła jego bliska współpraca z prawicowym premierem Konstantinosem Mitsotakisem), Mikis

Theodorakis uznawany jest, obok Manosa Hadjidakisa, za jednego z najwybitniejszych kompozytorów greckich. Jego bogaty dorobek artystyczny zawiera ponad 1000 pieśni i około 150 większych form muzycznych, liczne utwory chóralne i liturgiczne, muzykę filmową i sceniczną.

ważniejsze kompozycje

1953 I Symfonia *Proti Simfonia*

1960 *Godzien jest* – oratorium

1969 *Marsz Ducha* – oratorium

1981 II Symfonia *The Song of the Earth* na orkiestrę, fortepian i chór dziecięcy

1981 III Symfonia na orkiestrę, chór i sopran

1983 VII Symfonia *Spring-Symphony* na solistów, chór i orkiestrę

1987 IV Symfonia *Of Choirs* na sopran, mezzosopran, narratora, chór i orkiestrę

1995 Rapsodia na gitarę i orkiestrę

1996 Rapsodia na wiolonczelę i orkiestrę

opery

1985 *Kostas Karyotakis*

1988 *Medea*

1993 *Elektra*

1996 *Antygona*

2001 *Lysistrata*

balety

1953 *Greek Carnival* (choreografia: Rallou Manou)

1958 *Le Feu aux Poudres* (choreografia: Paul Goubé)

1958 *Les Amants de Teruel* (choreografia: Milko Sparembleck)

1959 *Antigone* (choreografia: John Cranko)

1972 *Antigone in Jail* (choreografia: Micha van Hoecke)

1979 *Elektra* (choreografia: Serge Kenten)

1983 *Sept Danses Grecques* (choreografia: Maurice Béjart)

1988 *Zorba il Greco* (choreografia: Lorca Massine)

LORCA MASSINE libretto, choreografia

urodził się w Nowym Jorku jako syn rosyjskich emigrantów. Tańca uczył się u Yves Brioux, Victora Gzovskiego, Assafa Messerera i Anatole'a Wilzaca. Jako tancerz pracował ze światowej sławy choreografami, m.in. z Georgesem Balanchinem, Jerome Robbinssem, swoim ojcem Leonidem Massinem i Maurice Bejartem.

Choreografie:

Lorca Massine stworzył ponad 50 baletów, wśród nich *Mario i czarodziej* – inspirowany opowiadaniem Thomasa Manna pod tym samym tytułem, *Metamorfoza* – oparty na opowiadaniu Franza Kafki, *Esoteric Satie*, *Pieśń słowika*, *Ondine*, *Sebastian*, *Streets*, *Grek Zorba*, do którego napisał libretto. *Grek Zorba* do muzyki Mikisa Theodorakisa, cieszący się największą popularnością pełnowymiarowy balet współczesny, został wystawiony w ponad 30 krajach, a niedawno miała miejsce 5-tysięczna prezentacja spektaklu. Massine wystawiał dzieła swoje i swojego ojca na najważniejszych światowych scenach teatrów i festiwalii. Wśród nich warto wymienić:

American Ballet Theatre, Nowy Jork, Amfiteatr w Weronie, Balet XX wieku (Ballet du XXe siècle), Bruksela, Termy Karakalli, Rzym, Bayerische Staatsoper, Monachium, Bolshoi Ballet, Moskwa, Capitol Theater, Sydney, Les Grands Ballets Canadiens, Montreal, Odeon Heroda Attyka, Ateny, Karmiel Festival, Izrael (20 tys. widzów), Teatro La Fenice, Wenecja, La Scala, Mediolan, Luna, Park Palace, Buenos Aires, Teatro Massimo, Palermo, Teatro Municipal, Santiago, Teatro Municipal, Rio de Janeiro, Oltremare Festival, Neapol, New York City Ballet, Opera Garnier, Paryż, Pennsylvania Ballet, Projeto O Globo Rio de Janeiro (150 tys. widzów), Teatro dell'Opera di Roma, Royal Opera House, Londyn, Royal Winnipeg Ballet, Teatro San Carlo, Neapol, Wiedeńska Opera Państwowa, Teatr Wielki Opera Narodowa, Warszawa.

Massine jest również kontynuatorem dziedzictwa artystycznego swojego ojca. Realizował następujące spektakle:

Choreartium, *Gaiete Parisienne*, *La Boutique Fantasque*, *Symfonia fantastyczna*, *Laudes Evangelii*, *Les Presages*, *Święto wiosny*, *The Picasso Ballets* (współpraca z Picasso): *Trójkątny kapelus*, *Mercure*, *Parade*, *Pulcinella*.

Stanowiska kierownicze:

Kierownik baletu Teatro dell'Opera di Roma, 1981-1983; kierownik baletu Teatru Wielkiego Opery Narodowej w Warszawie, 1992-1994.

Na scenie zawsze są trzy siły: intelekt, dźwięk i ruch – Lorca Massine

Tańczyłem w tym spektaklu więcej niż 1000 razy. Zawsze odczuwałem to jednak inaczej. Każdy człowiek miewa względem siebie wątpliwości – i słusznie. Tańcząc swoją partię, za każdym razem znajdowałem odpowiedź: na swoje słabości i na wszystkie codzienne kłopoty, wynikające z człowieczeństwa. Myślę, że publika trafnie interpretuje to, co chcemy jej przekazać. Na scenie zawsze są trzy siły: intelekt, dźwięk i ruch, których współistnienie jest kwestią naturalną.

O prapremierze:

Prapremiera miała miejsce we Włoszech nieopodal Verony przed bardzo dużą publicznością. Zaraz po niej zacząłem szukać zespołu, z którym będę mógł ruszyć w trasę i pokazywać swoje dzieło na całym świecie. Szukałem czegoś na wschodzie Europy i trafiłem do Łodzi. To tutaj, 30 lat temu, na tej sali baletowej wszystko się zaczęło. Potem podbiliśmy świat. W sumie powstało 27 produkcji w ponad 25 krajach na 4 kontynentach.

O premierze w 2020 roku:

Chciałbym skupić się na współczesnej wersji Greka Zorby, która oczywiście ewoluowała przez 30 lat i która różni się od oryginału między innymi dynamiką. Uznałem, że dzisiejsza wersja potrzebuje dawki świeżej energii. Przez wiele lat konsekwentnie wносиłem niewielkie zmiany, przez co choreografia jest bardziej nasycona, „strawna”, szczególnie jej pierwsza część. Teraźniejszy Zorba podoba mi się bardziej. Był taki moment, kiedy oglądałem ten spektakl i zastanawiałem się: o co tu chodzi? Uświadomiłem sobie, że coraz więcej tam powtarzalności, że nie idziemy naprzód. Musiałem dodać temu dziełu energii i tak też się stało.

ANNA KRZYŚKÓW asystent choreografa, przekaz układu choreograficznego

Absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej w Łodzi oraz Akademii Muzycznej Fryderyka Chopina w Warszawie. Po ukończeniu szkoły baletowej rozpoczęła pracę w zespole baletowym Teatru Wielkiego w Łodzi, w którym w 1990 roku otrzymała tytuł pierwszej solistki baletu.

Wykonawczyni partii pierwszoplanowych i solistycznych w spektaklach Teatru Wielkiego, wśród nich m.in Tytania w *Śnie nocy letniej* G. Veredona, tytułowa w *Królewnie Śnieżce* W. Borkowskiego, Lady Makbet w *Makbecie* J. Makarowskiego, Marina w *Greku Zorbie* w łódzkiej premierze w 1990 roku. Tę ostatnią wykonywała także gościnnie zarówno w Polsce (Teatr Wielki w Warszawie) jak i z zagranicznymi zespołami m.in z Operą Rzymską w Termach di Caracalla.

W 1991 roku rozpoczęła pracę jako asystent choreografa pełniąc funkcję głównego asystenta Lorki Massine'a. Zajmuje się także reżyserią ruchu, pedagogiką oraz rekonstrukcją materiału choreograficznego. Przykładem są tu m.in. balety symfoniczne, takie jak przygotowana dla Opery Garnier w Paryżu *Symfonia Fantastyczna* Berlioza czy *Choreatrium* Brahmsa przygotowana dla Bayerisches Staatsballett w Monachium - oba tytuły wg choreografii Leonida Miasina, jednego z najwybitniejszych choreografów początku XX wieku. Współpracuje także z uczelniami artystycznymi, aktorami i sportowcami.

Brała udział w przygotowaniu ponad 45 premier dla czołowych scen wśród których są m.in.: Teatr Wielki - Opera Narodowa w Warszawie, Opera di Roma, Teatro alla Scala w Mediolanie, Opera Garnier w Paryżu, Teatro Filarmonico Fondazione Arena di Verona, Teatr Opery i Baletu Bolszoi w Moskwie, Wiener Staatsoper, Cairo Opera House, Greek National Opera, The Birmingham Royal Ballet, Nacional Compania de Danza w Madrycie, Bayerisches Staatsballett w Monachium, Les Grands Ballets Canadiens w Montrealu, Boston Ballet i inne.

Współpracowała z tak wybitnymi tancerzami i artystami jak: Władimir Wasiliew, Patrick Dupont, Jose Carlo Martines, Kader Belarbi, Irek Mukhamedov, Agnes Letescu, Svetlana Lunkina, Maria Alexandrova, Lucia Lacarra, Natalia Osipova, Igor Yebra i wielu innych.

ZUZANNA MARKIEWICZ dekoracje, kostiumy

Kostiumograf, scenograf, projektant ubioru, doktor filozofii; autorka kostiumów teatralnych, filmowych, operowych, baletowych, rekonstrukcji historycznych oraz stylizacji współczesnych. Projektowała kostiumy dla Teatru Powszechnego w Warszawie (Czynny do odwołania według tekstów Marcina Świetlickiego), Teatru Nowego w Łodzi (m.in. *Wiele Demonów* Jerzego Pilcha, *Wszystko o kobietach* Mira Gavrana, *Zajmijmy się seksem!* Walentina Krasnogorowa, *Kto nie ma, nie płaci* Daria Fo), Teatru Łaźnia Nowa w Krakowie (*Sen nocy letniej* Williama Szekspira), Teatru Muzycznego w Łodzi (*Wielka księżna Gerolstein* Jacques'a

Offenbacha, Nędznicy Schönberga, do filmów (m.in. Martin Luther. The idea that changed the world D. Batty, Nie ten człowiek i Pośrednicy P. Wendorffa, Rock&Roll Eddie T. Szafrąńskiego, Pod J. Satanowskiej). Pracowała w Teatro dell'Opera di Roma i przy licznych programach telewizyjnych, teledyskach, reklamach, pokazach mody. Od 2009 roku projektuje kostiumy i scenografię dla Stowarzyszenia Teatralnego Badów do spektakli w reżyserii P. Bikonta (m.in. Siódemka Ziemowita Szczerka, Burzliwe życie Lejzorka Rojtszwańca Ilii Erenburga, Błazen Pana Boga Daria Fo, Przygody Pędzka Wyrzutka Stefana Themersona, Franz Halbsex Rolanda Topora).

Dla Teatru Wielkiego w Łodzi przygotowała kostiumy do opery *Rigoletto* Giuseppe Verdiego oraz dekoracje i kostiumy do *Viva La Mamma* Gaetano Donizettiego.

W PREMIEROWYCH SPEKTAKLACH WYSTĄPIĄ:

JOSHUA LEGGE – GREK ZORBA

Joshua Legge urodził się w Australii. Uczył się w Alegoria Dance Studios. Szkolił swoje umiejętności w Angielskim Baletcie Narodowym w Londynie.

Występował w teatrze w Rumunii – Teatrul de Balet Sibiu, tam w ciągu dwóch lat stworzył, m.in. następujące solowe role – Aleksieja Wrońskiego („Annia Karenina”); Księcia w Paquicie; Tritana w „Tristanie i Izoldzie”. Dla tego teatru przygotował również kilka autorskich pokazów choreograficznych.

W 2017 roku Joshua dołączył do Baletu Teatru Wielkiego w Łodzi. W sezonie 2019-2020 awansował do roli solisty. Jego łódzkie kreacje to solo w *Carmina Burana* (Ścieżki życia); Podpalacz („Ziemia obiecana”); Beethoven Geniusz („Cisza”); Zorba („Grek Zorba”).

LAURA KOROLCZUK – MARINA

Ukończyła Ogólnokształcącą Szkołę Baletowa w Poznaniu, następnie rozpoczęła pracę w Baletcie Teatru Wielkiego w Łodzi - od 2014 roku jako tancerka zespołowa, a w 2018 roku awansowała na koryfejkę.

Na łódzkiej scenie tańczyła partie solowe: Lucy („Ziemia obiecana”, chor. Grey Veredon), Josephine („Cisza/Silence”, chor. Ivan Cavallari), Królowa demonów („The Way of Life” chor. Bogumiła Szaleńczyk).

W najbliższym czasie wystąpi jako Marina w premierze „Greka Zorby” w choreografii Lorki Massina.

DOMINIK SENATOR – JOHN

Łódzianin, absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej im. Feliksa Parnella w Łodzi. Student Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Łódzkiego. Brał udział w ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach baletowych. Zawodowo związany z Teatrem Wielkim w Łodzi, w którym przeszedł wszystkie stopnie kariery zawodowej tancerza (zespół baletowy, koryfej, solista). Obecnie zatrudniony na stanowisku pierwszego solisty. Wciąż związany i oddany scenie łódzkiego teatru. Stworzył wiele niezapomnianych kreacji oraz wybitnych ról solistycznych, dzięki którym zdobył uznanie krytyki i publiczności.

Ważniejsze partie solowe: Beethoven- Człowiek („Cisza”), Torreador, Espada („Don Kichot”), Kosmonauta, taniec włoski, Grand pas de deux („Dziadek do orzechów”), Maks, Karol, Szpieg („Ziemia Obiecana”), Księżę („Królowna Śnieżka”), Leński („Oniegin”).

ALICJA BAJOREK – MADAME HORTENSE

Alicja Bajorek występuje w Balcie Teatru Wielkiego w Łodzi od 2015 roku - początkowo w zespole, a od 2017 r. jako koryfejka. Jest absolwentką Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej im. Ludomira Różyckiego w Bytomiu oraz Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi (specjalność: pedagogika tańca). W swoim dorobku ma wiele osiągnięć i wyróżnień, m. in. Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia na rok akademicki 2017/2018, Nagroda Dyrektora Teatru Wielkiego w Łodzi za wyróżniające się wykonanie partii Wybranki w spektaklu „Święto wiosny” do muzyki Igora Strawińskiego w choreografii Marthy Graham, I miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Tańca im. Wojciecha Wiesiołłowskiego w Gdańsku (2015), Złoty medal z gratulacjami jury w Międzynarodowym Konkursie Tańca „Odysse de la Danse” w Lyonie w kategorii Classique pré professionnel 4. Od sezonu 2018/2019 solistka baletu Teatru Wielkiego w Łodzi.

YUKI ITAYA – MANOLIOS

Urodzony w Japonii. Uczył się w Szkole Baletowej w Tanace, następnie w Królewskiej Szkole Baletowej w Antwerpii. Laureat prestiżowych nagród, do których należą, m.in. Złoty Medal (Concours International de Dance Classique de Biarritz), Złoty Medal (Junior Division-Ballet Competition in Fukuoka).

Z Teatrem Wielkim w Łodzi związany jest od 2013 roku, gdzie tańczył partie solowe w spektaklach: „Cisza” (Beethoven-Geniusz), „Don Kichot” (Basilio), „Dziadek do orzechów” (Księżę), „Ziemia Obiecana” (Szpieg).

W późniejszych przedstawieniach wystąpią również:

Zorba – Joshua Legge

John – Maciej Pletnia, Fabian Michaux

Marina – Riho Okuno, Alicja Bajorek

Madame Hortense – Walentyna Batrak, Matylda Molińska

Manolios – Yuki Itaya, Wiktor Krakowiak-Chu, Witold Biegański

solisci, koryfeje, zespół baletowy Teatru Wielkiego w Łodzi

WIDEO

ROZMOWA Z SOLISTAMI: <https://youtu.be/SpPJocHo88A>

ROZMOWA Z LORKĄ MASSINEM I ANNA KRZYŚKÓW: <https://youtu.be/uvS9AJS99z4>

NADCHODZĄCE WYDARZENIA

KRÓLEWNA ŚNIEŻKA I SIĘDMIU KRASNOLUDKÓW

13 marca 2020

50. URODZINY KRÓLEWNY ŚNIEŻKI

Tyle właśnie lat kończy w marcu *Królowna Śnieżka i siedmiu krasnoludków* – kultowy balet z muzyką Bogdana Pawłowskiego i choreografią Witolda Borkowskiego.

Wszystkie Śnieżki i Królewiczów z naszej sceny da się jeszcze policzyć: pierwszymi byli na pewno Iwona Wakowska i Eugeniusz Jakubiak. Później to już cała galeria znakomitych solistek i solistów... Zliczenie wszystkich krasnoludków zaś, to nie lada wyczyn!

KRÓLEWNA ŚNIEŻKA z muzyką Bogdana Pawłowskiego na scenie Teatru Wielkiego w Łodzi pojawiła się w 1970 roku. Choć od razu zyskała ogromny aplauz publiczności, nikt nie przypuszczał, że pobije wszelkie rekordy i pozostanie na scenie przez prawie pół wieku! Do tej pory miała już około 40 premier na czterech kontynentach i przyniosła autorowi ogromną popularność oraz niesłabnącą sympatię młodych widzów. Kolejne pokolenia Śnieżek, Królewiczów i krasnoludków z niezmiennym powodzeniem zbliżają do teatru, bawią i uczą kolejne pokolenia miłośników sztuki tańca. Wielka to zasługa melodyjnej i rytmicznej muzyki, iskrzącej humorem i dowcipem, malowniczej inscenizacji oraz ujmującej choreografii stworzonej przez słynnego polskiego tancerza i choreografa Witolda Borkowskiego.

Bajka, która dostarcza dzieciom niezapomnianych emocji, oparta jest na jednej z najbardziej znanych i najpiękniejszych baśni braci Grimm. Opowiada o losach dobrej i pięknej, lecz znieawidzonej przez złą macochę Śnieżki. Królowna Śnieżka spotyka na swojej drodze siedmiu krasnoludków, w których każdy widz może znaleźć cechy samego siebie. Mimo że Śnieżka zjada zatrute jabłko, wszystko dobrze się kończy. Baletowa bajka od pokoleń dla wszystkich pokoleń.

13 marca 2020 jubileuszowy spektakl baletu będzie jedyny i niepowtarzalny.

MADAMA BUTTERFLY po raz pierwszy z udziałem JOANNY WOŚ

15 marca 2020 / niedziela / godz. 18:00

Już wkrótce - długo wyczekiwany debiut primadonny. Joanna Woś do swojej kolekcji tytułowych bohaterek operowych dołączy "Madame Butterfly" Giacomo Pucciniego.

Primadonna scen operowych kreowała Martę w "Jaskółce" i "Musettę" w Cyganerii. Niebawem (po raz pierwszy) usłyszymy Artystkę w trzeciej – obok "Toski" i "Turandot" – najważniejszej z oper Pucciniego.

- *bohaterki u Pucciniego postawione są w bardzo ekstremalnych, emocjonalnych sytuacjach. Kompozytor w swoich dziełach ukazywał w przejrzysty sposób psychologie postaci – mówi Joanna Woś – Zmieniam repertuar – jest inny sposób śpiewania i to inna kreacja, od tych, które wykonywałam, zatem jest to dla mnie wyzwanie. Korzystając z doświadczeń pracy przy „Tramwaju zwanym pożądaniem”, czy „W głosie ludzkim” Francisa Poulenc’a poczułam, że to jest odpowiedni moment, by zacząć tworzyć właśnie taki repertuar – dodaje.*

Butterfly Joanny Woś 15 marca partnerować będą: Dominik Sutowicz (Pinkerton), Agnieszka Makówka (Suzuki), i Zenon Kowalski (Sharpless). Za pulpitem dyrygenckim stanie Maestro Tadeusz Koźłowski.

Zapraszamy na pełną niezwykłych wizualnych rozwiązań i efektów scenicznych, nagrodzoną ZŁOTYMI MASKAMI inscenizację Janiny Niesobskiej i Waldemara Zawodzińskiego - po raz pierwszy z udziałem primadonny Teatru Wielkiego w Łodzi - Joanny Woś.

Teatr Wielki w Łodzi | MADAMA BUTTERFLY z udziałem Joanny Woś | 15 marca 2020 | godz. 18:00

Informacje o spektaklu: http://www.operalodz.com/MADAMA_BUTTERFLY,29,23

KOLEJNA PREMIERA:

Giuseppe Verdi

DON CARLOS

opera w czterech aktach

**libretto - Joesph Méry i Camille du Locla
wg Friedricha Schillera**

**prapremiera – Paryż, 11 marca 1867 (wersja paryska 5-aktowa)
(wersja mediolańska, 4 akty, 1884)
prapremiera polska – Warszawa, 1872**

premiera w Teatrze Wielkim w Łodzi – 9 maja 2020

realizatorzy

kierownictwo muzyczne – Bassem Akiki

reżyseria – Michael Gieleta

dekoracje – Zuzanna Markiewicz, Anna Szprynger

kostiumy – Zuzanna Markiewicz

reżyseria światła – Ewa Garniec

ruch sceniczny – Alisa Makarenko

kierownictwo chóru – Maciej Salski

TEATR WIELKI W ŁODZI

Dyrektor naczelny
DARIUSZ STACHURA
Zastępca dyrektora ds. artystycznych
KRZYSZTOF MARCINIAK

plac Dąbrowskiego, 90-249 Łódź

e-mail: teatr@teatr-wielki.lodz.pl

www.operalodz.com

BIURO OBSŁUGI WIDZÓW

czynne od poniedziałku do piątku: 8.00 – 16.00

tel. 42 633 31 86

tel./fax: 42 639 87 49

e-mail: widz@teatr-wielki.lodz.pl

KASY BILETOWE

czynne od poniedziałku do soboty: 12.00 – 19.00

niedziele i święta (gdy grane jest przedstawienie): 15.00 – 19.00

tel. 42 633 77 77

BIURO PROMOCJI

Czynne od poniedziałku do piątku: 8.00 – 16.00

tel. 42 647 20 99

e-mail: promocja@teatr-wielki.lodz.pl

Autor plakatu: Piotr Karczewski

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
Grzegorz Schneider

Instytucja Kultury
Samorządu
Województwa Łódzkiego

www.operalodz.com